

متن پرسش

سلام استاد عزیز. خداقوت. ممنونم از شرح برهان صدیقین که انصافا بنده هر دفعه که مباحث رو مرور می کنم باب تازه ای از معرفت به روی عقل و قلبم باز میشه و تشویق میشم که بار دیگر هم این مباحث رو مرور کنم. در جلسه هشتم شما یک موضوعی رو مطرح کردید که برای بنده خیلی جالب است. در مورد اینکه همه ی موجودات عالم در هر سطحی از هستی و کمال که هستند، به همان اندازه جلوه صفات خداوند می باشند. یعنی مثلا درخت وجودی است که حکایت از سطح نازله ای از علم و حیات و قدرت خداوند می باشد. بنده از این مباحث برداشت های مختلفی هم برای خودم به دست آوردم. یکی از برداشت هایی که دارم رو میخوام با شما به اشتراک بذارم که در صورت صحیح بودن تایید بفرمایید و در صورت غلط بودن اصلاح بفرمایید. بنده مثال حضرت میکائیل را میزنم. با توجه به موضوعی که فرمودید حضرت میکائیل هم در سطح خودش جلوه ی حیات و علم و قدرت خداست. اما به جز این یک ظهور دیگری هم دارد. و آن ظهور صفت روزی دهنده ی خداوند است. یعنی ایشان علاوه بر اینکه صفات ذاتی خداوند را در سطح خودشان دارند، یک صفت غیرذاتی و به تعبیری یک صفت فعلی هم دارند که روزی دهنده ی خداوند است. درست متوجه شدم. با این تفاسیر در مورد انسان قضیه از این هم بالاتر می رود. انسان صرف بودنش نشانه و مظهر علم و حیات و قدرت خداست و همچنین به میزانی که به خدا نزدیک و نزدیک تر شود تمام صفات ذاتی و فعلی خداوند را در مرتبه اعلی نمایانگر می شود. یعنی هم علم و حیات و قدرت خداوند را در سطح اعلی نشان می دهد و هم صفاتی مثل ستار بودن، رحمان بودن، رحیم بودن، بخشنده ی خداوند و ... درست متوجه شدم؟ ممنونم از شما و لطفی که در حق ما می کنید. خدا بهتون خوشبختی دنیا و آخرت رو عنایت کنه ☺☺

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! «وجود» در ذات خود تشکیکی است و در هر مرتبه، همه صفات کمالیه را در همان محدوده و مرتبه دارا است و آن کمالات، در صحنه است. منتهی بحث در امکان ذاتی مخلوق است که هر مخلوقی در ذات خود امکان خاصی دارد و به حکم «ربنا الذی اعطى کل شیئ خلقه» خداوند به هر شیئی خلقت او را به او می دهد و به همین جهت هم به زنان، خلقت زن بودنشان را و به مردها خلقت مرد بودنشان را می دهد. موفق باشید